

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาเชิงวิเคราะห์ มรุตสวาหิณี ลังกาทีป
ชื่อนักศึกษา นางสาวอาภาโสเม ฉายแสงจันทร์
สาขาวิชา จารึกภาษาไทย
ภาควิชา ภาษาตะวันออก
ปีการศึกษา 2541

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวรรณกรรมเรื่อง มรุตสวาหิณี ลังกาทีป ซึ่งเป็นหนังสือโบราณฉบับหอสมุดแห่งชาติ อันเป็นเรื่องต่อจาก มรุตสวาหิณี ชมพูทีป การศึกษาเชิงวิเคราะห์ จะพิจารณาลักษณะอักษร อักษรวิธี ที่มาของเรื่อง รูปแบบการนำเสนอ และคุณค่าทางสังคม

วิทยานิพนธ์นี้แบ่งเป็น 5 บท บทที่ 1 เป็นบทนำ กล่าวถึงความสำคัญของวรรณคดีเรื่อง มรุตสวาหิณี ลังกาทีป ว่าเป็นวรรณคดีนิทานอุทาหรณ์ทางพุทธศาสนาที่ไทยได้รับมาจากลังกา อันเนื่องมาจากการรับพระพุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์เข้ามาสู่ประเทศไทย บทที่ 2 ว่าด้วยลักษณะอักษรขอม อักษรวิธีของอักษรขอมที่ใช้บันทึกภาษาไทย บทที่ 3 ว่าด้วยเรื่องที่มาของเรื่อง ผู้แต่ง สมัยที่แต่ง จุดมุ่งหมายของเรื่อง กลวิธีการนำเสนอ และการใช้สำนวนโวหารต่าง ๆ บทที่ 4 ว่าด้วยคุณค่าทางสังคม และการเป็นวรรณคดีศาสนา และบทที่ 5 เป็นบทสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า อักษรที่ใช้เป็นอักษรขอมที่มีอักษรวิธีเหมือนกับอักษรวิธีของอักษรไทยโดยทั่วไป วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นวรรณกรรมประเภทนิทานอุทาหรณ์ ซึ่งมีที่มาจากคัมภีร์สหัสสวัตถุปกรณ์ คัมภีร์อุปทาน คัมภีร์ชาดกและคัมภีร์มหาวงศ์ จุดมุ่งหมายของเรื่องเพื่อเป็นตัวอย่างการทำความดี และความชั่ว ให้ผู้อ่านได้เห็นตัวอย่างว่าการกระทำเช่นไร จะได้ผลอย่างไร

รูปแบบคำประพันธ์เป็นร้อยแก้วที่เป็นบาลีร้อย คือ การยกคำภาษาบาลี และแปลแต่งเป็นภาษาไทย ใช้สำนวนโวหารที่ทำให้เกิดอรรถรสทางวรรณคดี และยังแสดงถึงสภาพสังคม ค่านิยม ความเชื่อ ความเป็นอยู่ของสังคมเกษตรกรรม และสังคมที่นับถือพระพุทธศาสนาได้อย่างน่าสนใจ